

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 77

гр. Враца, 17.02.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на седемнадесети февруари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Калин Тр. Тодоров
Пенка П. Петрова

като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Въззивно частно
гражданско дело № 20231400500040 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.122 ГПК.

Образувано е по повод Определение № 185/24.01.2023 г. по гр.д.№
70/2023 г. на Районен съд-Враца, с което е повдигнат спор за подсъдност
между Районен съд-Враца и Софийски районен съд за разглеждане на иск с
правно основание чл.500, ал.2 КЗ, предявен от ЗД "Бул Инс" АД, ЕИК ***,
против Ц. А. Д., ЕГН *****.

След като прецени данните по делото и изложените от районните
съдилища мотиви относно подсъдността, настоящият съдебен състав намира
следното:

Пред СРС е подадена искова молба вх.№ 221412/19.10.2022 г. от ЗД
"Бул Инс" АД против Ц. А. Д., въз основа на която е образувано гр.д.№
56598/2022 г. по описа на същия съд.

Съдът е извършил служебна справка в НБД "Население", при която е
констатирал, че ответникът има регистрирани постоянен и настоящ адрес в
гр.***

С определение, постановено в з.з. на 18.11.2022 г., СРС е прекратил
производството по гр.д.№ 56598/2022 г., поради липса на местна
компетентност за разглеждането му. В мотивите на определението си СРС е
приел, че в конкретния случай следва да се приложи разпоредбата на чл.113
ГПК, тъй като правоотношението между страните произтича от договор за
задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и
искът е предявен срещу потребител на застрахователни услуги по смисъла на
КЗ. Извършено е позоваване на практика на ВКС, според която понятието
"потребител" следва да се разглежда в по-широк смисъл като изборната
местна подсъдност по чл.113 ГПК е приложима към исковите от/срещу
физически лица-потребители на застрахователни услуги по КЗ. Посочено е,
че за местната подсъдност по чл.113 ГПК съдът следи служебно, поради
което делото следва да се изпрати за разглеждане от съда, в чийто район се

намираат постоянния и настоящ адрес на ответника-потребител.

През РС-Враца, на който делото е изпратено за разглеждане, е образувано гр.д.№ 70/2023 г. С определение, постановено в з.з. на 24.01.2023 г., съдът е повдигнал спор за местна подсъдност със СРС. Изложени са мотиви, че ответникът не е страна по застрахователното правоотношение, макар и да ползвател на застрахователна услуга по смисъла на чл.2 КЗ и застрахован по смисъла на § 1 от ДР на КЗ вр. чл.477, ал.2 КЗ. Развити са съображения, че регресното право по чл.500 КЗ има специален характер и възниква по силата на закона от специален фактически състав, а не от застрахователния договор. В тази насока се извършва позоваване на практика на ВКС. При изложените съображения РС-Враца приема, че не е налице основание за специална местна подсъдност, за която съдът следи служебно, поради което прекратяване на делото и изпращането му по подсъдност би било допустимо единствено след изрично релевирано възражение от ответника в срока по чл.131 ГПК.

Настоящият съдебен състав намира за неправилни изводите на СРС, поради следните съображения:

Предявеният иск е обоснован с твърдения за управляване на МПС от ответника без да притежава необходимата правоспособност, при което застрахователят по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите има право да получи от водача платеното на увреденото лице обезщетение. При така въведения предмет на спора - реализиране на регресно право на застрахователя на основание специалната разпоредба на чл.500, ал.2 КЗ, отговорността на ответника не е породена от клаузите на застрахователния договор, а е деликтна – резултат от неговото противоправно поведение. В този смисъл ответникът не се явява потребител на застрахователна услуга по смисъла на чл.2, ал.2 КЗ, доколкото не черпи права или не отговаря към застрахователя по силата на сключения договор. След като отговорността е деликтна, а не договорна, същият не попада и в обхвата на § 13, т.1 от ДР на ЗЗП. В този смисъл е и практиката на ВКС, залегнала в Определение № 612/22.11.2022 г. по т.д.№ 2344/2022 г., I т.о., ТК, Решение № 70/23.06.2011 г. по т.д.№ 624/2010 г., I т.о. , ТК и др.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че не е приложима специалната местна подсъдност по чл.113 ГПК, за която съдът следи служебно, поради което и доколкото липсва наведено от ответника изрично възражение за неподсъдност, СРС неправилно е прекратил делото и го е изпратил по подсъдност на РС-Враца. Ето защо спорът за подсъдност следва да бъде разрешен като Софийски районен съд бъде определен за компетентен да разгледа предявения иск от ЗД "Бул Инс" АД. Доколкото РС-Враца е повдигнал спор за подсъдност, без да прекрати образуваното пред него гр.д.№ 70/2023 г., делото следва да бъде върнато на този съд за постановяване на прекратително определение, след което да бъде изпратено на СРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Водим от горното и на основание чл.122 ГПК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

КОМПЕТЕНТЕН да се произнесе по предявения от ЗД "Бул Инс" АД, ЕИК ***, против ответника Ц. А. Д., ЕГН *****, иск с правно основание чл.500, ал.2 КЗ е Софийски районен съд.

В Р Ъ Щ А делото на Районен съд-Враца за прекратяване на образуваното пред него гр.д.№ 70/2023 г., след което делото **ДА СЕ ИЗПРАТИ** на СРС за продължаване на процесуалните действия по подадената искова молба вх.№ 221412/19.10.2022 г. от ЗД "Бул Инс" АД против Ц. А. Д..

Определението не подлежи на касационно обжалване и е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____